

Foaie de duminică

Anul VI nr. 45 (304)

12 Noiembrie 2017

Duminica a 25-a după Rusalii
(Pilda samarineanului milostiv)

www.parohiamartisor.ro

*”Și iată, un învățător de lege s-a ridicat, ispitindu-L și zicând: **Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața de veci? Iar Iisus a zis către el: Ce este scris în Lege? Cum citești? Iar el, răspunzând, a zis: Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată puterea ta și din tot cugetul tău, iar pe aproapele tău ca pe tine însuși. Iar El i-a zis: Drept ai răspuns, fă aceasta și vei trăi. Dar el, voind să se îndrepteze pe sine, a zis către Iisus: Și cine este aproapele meu? Iar Iisus, răspunzând, a zis: Un om cobora de la Ierusalim la Ierihon, și a căzut între tâlhari, care, după ce l-au dezbrăcat și l-au rănit, au plecat... Din întâmplare un preot cobora pe calea aceea și, văzându-l, a trecut pe alături. De asemenea și un levit, ajungând în acel loc și văzând, a trecut pe alături. Iar un samarinean, mergând pe cale, a venit la el și, văzându-l, i s-a făcut milă, și, apropiindu-se, i-a legat rănilor, turnând pe ele untdelemn și vin, și, punându-l pe asinul său, l-a dus la o casă de oaspeți și a purtat grijă de el. Iar a doua zi, scoțând doi dinari i-a dat gazdei și i-a zis: Ai grijă de el și, ce vei mai cheltui, eu, când mă voi întoarce, îți voi da. Care din acești trei ți se pare că a fost aproapele celui căzut între tâlhari? Iar el a zis: Cel care a făcut milă cu el. Și Iisus i-a zis: Mergi și fă și tu asemenea.”** (Luca 10, 25-37)*

Evanghelia de astăzi ne arată că tocmai un samarinean de la care nici unul dintre iudei nu se aștepta să-i facă vreun bine sau să-i fie de vreun folos săvârșește binele în mod dezinteresat. Fără a pretinde vreo recompensă sau vreo laudă, el **săvârșește fapta bună doar pentru că îi este milă de omul suferind, doar pentru că este milostiv ca Dumnezeu Cel milostiv**. Fapta samarineanului milostiv reprezintă lucrarea iubirii milostive a lui Hristos pentru mântuirea oamenilor.

Fiecare om poate deveni chipul milostiv al Bunului Samarinean, al milostivirii Mântuitorului Iisus Hristos, după cum prin fiecare om Hristos Domnul poate arăta iubirea Sa milostivă și darnică în lume, dacă inima fiecărui om devine milostivă și darnică. Deci, **samarinean milostiv este orice om care ajută pe semenul său aflat în situații dificile**. Aproapele nostru nu este însă întotdeauna cel ce ne este nouă apropiat prin înrudire sau prin apropiere geografică sau fizică. **Aproapele poate fi omul prin care Dumnezeu ne ajută cu harul Său, adesea într-un mod neașteptat. Aproapele este omul prin care Dumnezeu ne ajută cu harul Său, adesea într-un mod neașteptat**. De multe ori ne vine în ajutor un străin pe care nu l-am văzut vreodată sau de la care niciodată nu am așteptat un ajutor. Prin aceasta, Evanghelia de astăzi ne arată, așadar, că **fiecare om din lumea aceasta, indiferent de etnie, stare socială sau vârstă, are o valoare eternă și unică. Fiecare om poate deveni mâinile iubirii milostive a lui Dumnezeu prin care El lucrează în lume** ca să ridice și să vindece pe cei răniți trupește și sufletește. În istoria poporului român, ca răspuns la rugăciunile sale pentru a dobândi libertatea și unitatea națională, adesea Dumnezeu a lucrat chiar și prin oameni străini de neamul nostru. De pildă, România Mare s-a realizat mai ales și prin conducători ai României ca regele Ferdinand și regina Maria, care nu aveau deloc sânge românesc în venele lor. **Când Dumnezeu voiește ca să se ridice și să ajute un popor, lucrează prin cine voiește El, când voiește și cum voiește**, ca noi să învățăm că nu numai cei de un neam cu noi sau rude apropiate pot să ne ajute, ci, adesea, chiar și oameni străini de neamul nostru, dar care îl iubesc și vor să îl ajute. Așadar, uneori, aproapele nu este un vecin sau un prieten, ci un străin, un om de la care nu te aștepti să primești vreun ajutor, astfel încât harul lui **Dumnezeu ne surprinde** când lucrează prin el. De ce? **Ca să nu ne punem nădejdea prea mult în oamenii cunoscuți, ci mai întâi în ajutorul lui Dumnezeu**, Care poate face dintr-un străin un prieten pentru noi, în timp ce un prieten al nostru a devenit pentru noi un indiferent sau chiar un dușman. Fiecare dintre noi poate fi aproapele cuiva dacă devine mâinile iubirii milostive a lui Dumnezeu pentru oamenii aflați în nevoi.

Pilda samarineanului milostiv nu conține doar o istorioară frumoasă, ci ea **este pentru noi toți un program, un îndemn la fapte bune**, iar dacă lucrăm cu iubire și bucurie pentru mântuirea altora, lucrăm și pentru propria noastră mântuire, deoarece harul iubirii milostive a lui Hristos unește pe aproapele care ajută cu aproapele care este ajutat. Desigur, putem rosti predici frumoase despre iubirea de Dumnezeu și de aproapele, dar limbajul faptelor bune săvârșite în situații concrete, fapte izvorâte din iubire sinceră, smerită și milostivă, este mai convingător decât orice vorbire pentru oamenii aflați în nevoi, răniți de patimi, suferinzi de boală, sărăcie sau singurătate. E necesar ca Biserica să organizeze cât mai multe **programe de ajutorare a celor aflați în dificultate** și împreună cu statul, cu diferite instituții sau organizații și sponsori **să contribuie la alinarea suferinței lor**. Astfel, mulți oameni vor simți că Bunul samarinean nu este o pildă din trecut, ci este iubirea lui Hristos lucrătoare și în prezent.

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel - <http://basilica.ro>

Aici e taina vieții: în lumină și iubire. În lumină privești lumea, în iubire o îmbrățișezi, înaintezi spre lume. Căci, repet, **întreaga mea făptură așa este construită, ca să merg către altul. Trebuie să mă cunosc pe mine**; tragedia însă, este că nu ne cunoaștem pe noi înșine. Dacă ne-am analiza mai adânc am descoperi că nu ne putem regăsi decât în Hristos. Atunci am avea o schimbare adâncă a ființei noastre și egocentrismul nostru ar dispărea. Orientându-ne neîncetat în adevăr, lumina și iubire divină, noi am fi, pe de o parte salvați și, mai mult, am gusta viața, adevărul ei viu, etern, nemuritor. De aceea au zis Părinții: **”În aproapele tău stă viața și moartea”**. În a iubi pe aproapele. Nimeni nu se poate scuza că uneori nu poate să dăruiască ceva. Ați văzut cum cel fără bani i-a întins mâna și i-a dăruiat dragostea celui necăjit. Dar trebuie să simt trăind în mine această lumină, această iubire divină, trăind-o printr-o transformare, printr-o schimbare din adâncul ființei mele către bine, către adevăr, către frumusețe divină, către semenul meu, către lumea mea, către neamul meu, către toate neamurile.

Să facem asemenea, să facem această schimbare, transformare divină, și vom fi vii în Hristos Iisus Domnul nostru, cu Tatăl și cu Duhul Sfânt. Amin.

Părintele Constantin Galeriu - www.crestinortodox.ro

Luni, 13 noiembrie – Sf.Ioan Gură de Aur

Marți, 14 noiembrie – Sf.Ier. Grigorie Palama

Miercuri, 15 noiembrie – Sf.Cuv.Paisie de la Neamț și **începutul Postului Crăciunului**

Joi, 16 noiembrie – Sf.Ap.Matei

13 noiembrie Sf.Ioan Gură de Aur (347 – 407) - "*Dacă este să spunem adevărul, nu e bogat cel ce are multe, ci cel ce n-are trebuință de multe, nici nu este sărac cel ce n-are nici o agonisită, ci cel care pofteste multe - după acest dreptar trebuie socotite totdeauna sărăcia și bogăția. De vei vedea, dar, pe cineva poftind multe, să îl socioți mai sărac decât toți, chiar dacă ar avea toate lucrurile din lume. De vei vedea pe cineva care nu are trebuință de multe, să crezi că este mai bogat decât oricine.*"

13 noiembrie-Sf. Grigorie Palama - Postul Crăciunului – **Despre buna rânduială a postului**

Dar noi, fraților, în vremea postului și a rugăciunii, să scoatem din sufletul nostru – rogu-vă – ceea ce avem împotriva cuiva, fie că în adevăr și pe drept avem, fie că doar socotim că avem, și să fim cu toții oameni evlavioși, să gândim mai mult unii despre alții sub îndemnul dragostei și al faptelor ce lor bune, grăindu-ne de bine, cumpănind în noi în șine și cugetând la cele bune înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor, pentru ca să postim noi cu postul cel aducător de laude și fără de prihană. Iar cererile noastre către Dumnezeu, cele din vremea postului, să fie bine primite, și să-L numim pe El "Tată după har, în chip cuvenit, învrednicindu-ne astfel a-l grăi cu îndrăzneală: "Tată, iartă-ne nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșelilor noștri".

15 noiembrie - Sf.Paisie Velicikovski despre Rugăciunea : Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul ! Deci, dacă și tu, frate, vrei să fii auzit mai ușor de Dumnezeu și să primești ceea ce ceri, ostenește-te cât poți cu această rugăciune a minții, rugând pe Dumnezeu cu toată mintea și inima ta să te miluiască și să-ți dea cele care sunt potrivite pentru mântuirea ta, învață și asta: rugăciunea minții cere mai multe osteneli, dar aceasta și ajunge mai repede și mai eficace la urechile Domnului decât graiurile gurii. Rugăciunea este la fel de necesară ca harul dumnezeiesc. Și dacă nu merge mai înainte prima, nu vine al doilea. Nu există păcătos care să cadă la Dumnezeu cu smerenie, curaj și stăruință și să nu fie auzit și rânduit într-o stare bună, deoarece Dumnezeu a legiuit ca rugăciunea să fie un mijloc la îndemâna tuturor pentru tămăduirea bolilor și a patimilor noastre și, în cele din urmă, pentru dobândirea împărăției cerurilor.

Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că acelora este Împărăția Cerurilor" (Fericierea a 8-a)

13 noiembrie - Constantin C. Giurescu (n. 13/26 octombrie 1901, Focșani – d. 13 noiembrie 1977)

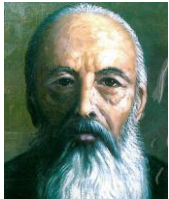
a fost un istoric român, membru al Academiei Române și profesor la Universitatea din București. Este fiul istoricului Constantin I. Giurescu și tatăl istoricului Dinu C. Giurescu..

La capătul anilor '30 a fost un aderent al Dictaturii regale, deținând mai multe funcții importante în stat. A fondat și a condus Institutul de istorie națională din 1941 până în 1948. S-a numărat printre membrii delegației trimise de ministrul de externe al României, Mihai Antonescu, pentru a negocia armistițiul cu Națiunile Unite, la Istanbul (1943-1944). În 1948 a fost înlăturat din universitate, iar între 1950 și 1955 a fost deținut politic, în închisoarea de la Sighet. În timpul detenției a fost de două ori grav bolnav de icter. A fost eliberat din pușcărie la 5 iulie 1955, cu domiciliu obligatoriu la Măzăreni pe 60 de luni. A fost reabilitat ulterior, revenind în facultate (1963) și fiind primit în Academie (1974).

17 noiembrie - Pr. Daniil Sandu Tudor (+17 noiembrie 1962) de la Rarău este unul dintre mărturisitorii

credenței în închisorile comuniste. În 1942 a fost arestat și dus în lagărul de la Târgu Jiu, considerându-se că are convingeri de stânga. A fost eliberat, dar a rămas sub arme până la sfârșitul războiului. În 1945 a vândut tot ce avea, iar cu banii obținuți a contribuit la refacerea mănăstirii Antim, unde a și intrat ca frate în același an. În 1950 părintele Aghaton, după numele de călugăr, a fost și el arestat și dus în mai multe închisori, dar cel mai mult la Canal unde erau exterminați intelectualii țării. A fost condamnat 5 ani, dar nu i-a executat pe toți. După eliberare s-a retras la mănăstirea Sihăstria-Neamț, unde a fost hiertonit schimnic de părintele Cleopa Ilie sub numele de părintele Daniil, apoi a fost numit stareț la mănăstirea Rarău. A fost arestat împreună cu alte 15 persoane care au format lotul "Teodorescu Alex. și alții". Ca lider al grupului a fost condamnat la 25 ani de temniță grea. În celula de la Aiud, înfometat, înfrigorat, bătut și torturat adesea, părintele Daniil a scris ultima variantă a **Imnului Acatist al Rugului Aprins al Maicii Domnului**. Pe fișa medicală cauza morții este trecută simplu: hemoragie cerebrală. Se omitea însă cauza hemoragiei, adică bătăile și chinurile la care fusese supus. Poate cel mai important lucru pe care l-a făcut a fost **formarea grupului spiritual Rugul Aprins** care a funcționat la mănăstirea Antim. Intelectualii care se întâlneau la Rugul Aprins își propuneau să regăsească adevărata trăire a ortodoxiei prin meditarea asupra scrierilor Sfinților Părinți și practicarea rugăciunii inimii.

Programul săptămânii 12 noiembrie – 19 noiembrie 2017

Duminică	12 noiembrie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Pilda samarineanului milostiv) - Pr.Ticu
Duminică	12 noiembrie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Ticu
Luni	13 noiembrie	17 - 18	- Acatistul Sf.Arhangheli - Pr.Ticu
Marți	14 noiembrie		
Miercuri	15 noiembrie	9 - 10	- Sfințirea mică a apei - Pr.Ticu
Joi	16 noiembrie		
Vineri	17 noiembrie	9 - 11	- Taina SF.MASLU
Vineri	17 noiembrie	17 - 18	- Slujba acatistului - Pr.Ticu
Sâmbătă	18 noiembrie	8 - 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr.Ticu
Sâmbătă	18 noiembrie	17 - 18	- Vecernia duminicii a 26-a după Rusalii - Pr.Dragoș
Duminică	19 noiembrie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Pilda bogatului căruia i-a rodit țarina) - Pr.Dragoș
Duminică	19 noiembrie	17 - 19	- Sf.MASLU de obște la Parohia Înălțarea Domnului (Pr.Florin Voineag)